

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ ΠΙΕΡΙΑΣ (1928)

Βασιλείου Χρ. Αδαμίδη

Οι προεργασίες και η αγορά του κτήματος. Οι πρωταγωνιστές.

Το θέμα ίδρυσης οφίτικου χωριού έχει τεθεί. Πότε; Αυτό δεν το γνωρίζουμε, αλλά μπορούμε να το προσδιορίσουμε. Οπωσδήποτε μετά το 1926, οπότε ήρθαν από τη Ρωσία (2) αρκετοί Οφίτες που εγκαταστάθηκαν πολλοί από αυτούς κοντά στους συμπατριώτες τους Οφίτες. Το θέμα από τότε που έχει τεθεί, βρισκόταν πάντοτε πάνω στο τραπέζι των συζητήσεων.

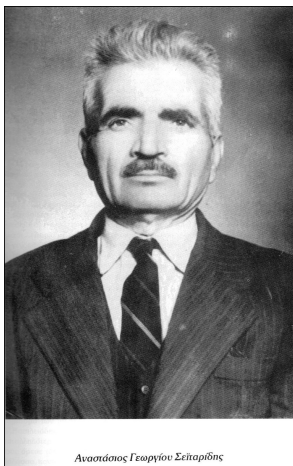
Ασφαλώς στις αναμεταξύ τους συζητήσεις ερευνούσαν όλες τις πτυχές του θέματος, όλα τα υπέρ και τα κατά και ζύγιζαν το βάρος και τη σημασία τους. Μη ξεχνάμε ότι ήταν νωπές ακόμα οι μνήμες από την προσφυγιά κι επομένως θα ήταν δύσκολο να πάρουν πάλι το δρόμο της κι αυτός ο φόβος της προσφυγιάς επηρέαζε αποτρεπτικά πολλούς Οφίτες, όπως και η βεβαιότητα ότι θα πλήρωναν το κτήμα εγκατάστασής τους. Μ' άλλα λόγια μετρούσαν πολύ σοβαρά την απόσταση από το επιθυμητό μέχρι το πραγματικό και με λύπη διαπίστωναν πως αυτή είναι πολύ μεγάλη κι ότι θα χρειαζόταν πολλή θέληση και μεγάλος κόπος για να περπατηθεί.

Γεώργιος Χαράλ. Βασιλειάδης

Γρήγορα όπως είναι λογικό, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι θα έπρεπε να γίνει μια επιτροπή που να ενεργήσει για όλα τα σχετικά θέματα, δηλ. να βρεθεί το κτήμα, όπως και οι βέβαιοι αγοραστές και ιδιοκτήτες του. Δεν γνωρίζουμε από τις πηγές ούτε από μαρτυρίες, αν έγιναν και ποιες επιτροπές. Γνωρίζουμε όμως τον πρωταγωνιστικό ρόλο που διαδραμάτισαν ο Γεώργιος Βασιλειάδης και ο Αναστάσιος Σεϊταρίδης .

Από το συμβόλαιο αγοραπωλησίας του κτήματος φαίνεται ολοκάθαρα αυτός ο ρόλος: Ο Γεώργιος Βασιλειάδης κρατά για τον εαυτό του 31% και ως πληρεξούσιος ή κατ' εντολήν άλλων 22% του κτήματος κι ο Αναστάσιος Σεϊταρίδης αντίστοιχα 17,5% και 17,5% δηλ. κράτησαν για τον εαυτό του σχεδόν το μισό του κτήματος. Μεγάλη η ευθύνη τους! Ήταν τόσο βέβαιοι ότι θα βρουν αγοραστές, για να τους μεταβιβάσουν αυτά τα ποσοστά του κτήματος; πάντως βρήκαν κι Οφίτες μάλιστα, όπως φαίνεται από τις δηλώσεις τους, στις οποίες θ' αναφερθούμε αμέσως στα παρακάτω.

Αναστάσιος Γεωργίου Σεϊταρίδης

Ο Γεώργιος Βασιλειάδης είναι με συμβολαιογραφικές πράξεις πληρεξούσιος 18 ατόμων, κατοίκων χωριών του Παρανεστίου κι ενεργεί κατ' εντολήν 5 ατόμων, κατοίκων Κάτω Αγιάνη κι ο Αναστάσιος Σεϊταρίδης αντίστοιχα 12 ατόμων, κατοίκων Παπράτ (Ποντοκερασιάς) Κιλκίς και 3 ατόμων, κατοίκων Κάτω Αγιάνη. Και στο Φιλώτα Πτολεμαΐδας είχαμε ομαδική εγκατάσταση Οφιτών, 58 οικογενειών, όπως μας βεβαιώνει ο Ηλίας Χατζηγιαννίδης στο γνωστό βιβλίο του (σελ. 152-153). Δεν βρέθηκε όμως εκεί κανείς, για να παίξει το ρόλο του Γεωργίου Βασιλειάδη και του Αναστ. Σεϊταρίδη. στην απουσία τέτοιου προσώπου πρωταγωνιστή πρέπει να οφείλεται το γεγονός ότι δεν είχαμε από το Φιλώτα συμμετοχή μ' εξαίρεση δυο οικογενειών. Η απουσία πρωταγωνιστή στο Φιλώτα τονίζει το μέγεθος της παρουσίας των πρωταγωνιστών στα χωριά Παρανεστίου και στο Παπράτ Κιλκίς.

Αυτοί οι δυο πρωταγωνιστές ήρθαν σε προσωπικές επαφές με τους συντοπίτες τους κι αλληλογράφησαν μ' όσους ήταν απομακρυσμένοι, ακόμα και με Οφίτες της Ρουμανίας. Προσπάθησαν να βρουν αποστόλους, για να πείσουν κι αυτοί με τη

σειρά τους συγγενείς και φίλους. Μ' άλλα λόγια έγινε μια μεγάλη προσπάθεια προπαγάνδισης υπέρ της ίδρυσης του οφίτικου χωριού.

Παράλληλα με την προσπάθεια να βρεθούν κάτοικοι για το νέο χωριό, άρχισε και η αναζήτηση κτήματος κατάλληλου, δηλ. μ'αρκετά και γόνιμα χωράφια, κοντά σε θάλασσα και σ'αστικό κέντρο και να έχει κλίμα υγιεινό. Ενέργησαν μεμονωμένοι ή ως επιτροπή κατόπιν κάποιας σχετικής απόφασης; Αυτό μας είναι άγνωστο. Οπωσδήποτε είτε μεμονωμένοι είτε οι δυο τους μαζί είτε ως επιτροπή επισκέφτηκαν διάφορες περιοχές της Μακεδονίας και ειδικά της Χαλκιδικής και της Πιερίας. Επισκέφτηκαν και το κτήμα που τώρα είναι δικό μας που τους άρεσε πάρα πολύ, διότι συγκέντρωνε όλα αυτά που ζητούσαν: χωράφια αρκετά και γόνιμα, κοντά σε θάλασσα και σ' αστικό κέντρο και κλίμα υγιεινό. Ο Αδάμ Κ. Αδαμίδης στην ομιλία του για τον εορτασμό των 50 χρόνων ίδρυσης του χωριού μας έγραψε και είπε: «Οι τρεις (Γ.Βασιλειάδης, Αν. Σεϊταρίδης και Παν. Μαυροειδής) γύρισαν, για να δουν την καταλληλότερη περιοχή για το οφίτικο χωριό. Η περιοχή του

τωρινού χωριού μας τους άρεσε τόσο πολύ ώστε να γράφουν: Σαν της πατρίδας τα χωριά. Κοντά στη θάλασσα, κοντά σε αγορά και με συγκοινωνία. Γη εύφορη με δάση, σαν της πατρίδας μας».

Βρέθηκε το κατάλληλο κτήμα, αλλά παρά τις πολλές προσπάθειες δεν βρέθηκαν Οφίτες κάτοικοι αρκετοί για το μεγάλο κτήμα. Με λύπη τους διαπίστωναν ότι παρά το εύκολα λόγια λίγοι Οφίτες ήταν αποφασισμένοι να γίνουν κάτοικοι του νέου χωριού που οραματίζονταν. Ενώ ξεκίνησαν με την προοπτική οφίτικου χωριού που θ' αγκάλιαζε όλους ίσως τους Οφίτες, επειδή έβλεπαν λίγους Οφίτες αποφασισμένους να τους ακολουθήσουν κι επειδή οι κάτοικοι του νέου χωριού έπρεπε να είναι περισσότεροι (το κτήμα που είδαν ήταν 10.136 στρεμμάτων), πήραν την απόφαση να ζητηθούν κάτοικοι πέραν των Οφιτών Πόντιοι. Είναι πολύ πιθανόν σ' αυτή τη φάση να δέχτηκαν τη συνεργασία του Παναγιώτη Μαυροειδή ως συμπρωταγωνιστή τους. Αυτός θα συνυπογράψει το συμβόλαιο και ως πληρεξούσιος 3 ατόμων κρατώντας για τον εαυτό του 9% του κτήματος.

Δεν γνωρίζουμε πώς ήρθαν οι πρωταγωνιστές σ'επαφή με το συμπρωταγωνιστή τους Παναγιώτη Αλεξάνδρου Μαυροειδή. Πιθανόν να γνωρίστηκαν στη Ρωσία, όπου ο πλούσιος καπνέμπορος μπορεί να γνωρίστηκε με τους πρωταγωνιστές που κι αυτοί έζησαν μερικά χρόνια στη Ρωσία. Ο Παν.Μαυροειδής, Πόντιος, όχι όμως Οφίτης, θα φέρει αρκετούς κληρούχους Πόντιους, αλλ'όχι Οφίτες. Από τα παραπάνω γίνεται αντιληπτό πώς το νέο χωριό, ενώ ξεκίνησε με την προοπτική να γίνει οφίτικο, έγινε ποντιακό βέβαια, αλλ'όχι καθαρά οφίτικο. Όλοι οι αγοραστές κληρούχοι του 1928 είναι Πόντιοι μ' εξαίρεση το Γεώργιο Κων/νίδη, δάσκαλο τότε στον Κ.Αγιάννη, κι όσοι απ' αυτούς δεν ήταν Οφίτες ή δεν εγκαταστάθηκαν καθόλου στο χωριό μας ή πολύ γρήγορα το εγκαταλείψαν, για να παραμείνουν τελικά μόνο εννιά οικογένειες. Οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, από τους μη Οφίτες ήρθαν στο χωριό μας μέσω του Παν. Μαυροειδή. Κι αυτά γράφονται όχι για κάποιο ιδιαίτερο λόγο, παρά μόνο για τη σωστή ενημέρωση.

Οι δυο πρωταγωνιστές μαζί με το συμπρωταγωνιστή τους προκειμένου να προβούν στη σύναψη του προσυμφώνου για την αγορά του κτήματος, έγιναν πρώτα πληρεξούσιοι με συμβολαιογραφικές πράξεις όσων έπεισε ο καθένας τους και μετά υπόγραψαν καταβάλλοντας ως προκαταβολή 300.000δρχ. το προσύμφωνο 2527/30-3-1927, το οποίο δεν μας έχει σωθεί. Υπόγραψαν προσύμφωνο κι όχι συμβόλαιο, γιατί το κτήμα τότε δεν μπορούσε να πουληθεί, γιατί ήταν ενδεχόμενο ν' απαλλοτριωθεί. Έπρεπε πρώτα να γίνει άρση της απαλλοτρίωσης από το υπουργείο Γεωργίας και να δοθεί απ' αυτό η άδεια πώλησης. Επειδή επείγονταν κι επειδή καθυστέρουσε να δοθεί η παραπάνω άδεια, ανέθεσαν σε δικηγόρο(το σχετικό συμφωνητικό στις 30-9-27 είναι το παλιότερο έγγραφο του αρχείου μας) να ενεργήσει για την άδεια πώλησης. Ίσως η παρέμβαση του δικηγόρου να συνέβαλε, ώστε το Υπ.Γεωργίας με την απόφαση του 188248/24-12-27 να άρει την απαλλοτρίωση και να επιτρέψει την πώληση του κτήματος (Απόφαση 13.614/1-2-28), όχι όμως ολόκληρου του προσυμφωνημένου των 10.136 στρεμμάτων, αλλά μόνο των 6.820 στρεμμάτων. Αυτό το κτήμα των 6.820 στρ. αγόρασαν οι πληρεξούσιοί μας υπογράφοντας το 2923/15-2-1928 συμβόλαιο.

Γ' Το συμβόλαιο 2923/15-2-1928 αγοραπωλησίας του κτήματος..

Αυτό το κτήμα που αγόρασαν οι πληρεξούσιοί μας με το συμβόλαιο 2923/15-2-28 αποτελούσε ένα μικρό τμήμα του μεγάλου άλλοτε αγροκτήματος(τσιφλικιού) Κίτρους - Αγιάννηδες που ανήκε στην οικογένεια Νικ. Μπίτσιου (3). Το αγρόκτημα αυτό με τις διανομές των κληρονόμων και με τις απαλλοτριώσεις και τις πωλήσεις τμημάτων του κατά τη δεκαετία του είκοσι έχει διαλυθεί κι έχει περιέλθει στα χέρια των ντόπιων κατοίκων του και των προσφύγων που έχουν εγκατασταθεί σ' αυτό.

α) Τα ποσοστά των πληρεξουσίων πάνω στο κτήμα.

1.Όπως είδαμε παραπάνω ο Γεώργιος Χαρ.Βασιλειάδης κράτησε για τον εαυτό του 31% κι όσοι εκπροσωπούνται απ'αυτόν 22%, ο Αναστάσιος Γεωργ. Σείταρίδης αντίστοιχα 17,5% και 17,5% και ο Παναγιώτης Αλεξ.Μαυροειδής 9% και 3% του κτήματος. Σύνολο 100%. Τα ονόματα των κληρούχων που εκπροσωπούνται από τους τρεις παραπάνω ή κατ' εντολήν των οποίων ενέργησαν, αναγράφονται στο συμβόλαιο και γι' αυτούς το συμβόλαιο αποτελεί τίτλο κυριότητας.

2.Με δηλώσεις τους και οι τρεις πληρεξούσιοι στο συμβολαιογράφο Βασίλειο Λιάκο κρατούν για τον εαυτό τους:

Ο Γεωργ. Βασιλειάδης (Δήλωση 13.808/19-10-29) 2%

Ο Αναστ. Σείταρίδης (Δήλωση 13.807/19-10-29) 1,5%

Ο Παναγ. Μαυροειδής (Δήλωση 13.758/11-10-29) 1%

Τα υπόλοιπα ποσοστά μεταβιβάζονται σε κληρούχους των οποίων τα ονόματα αναγράφονται στις παραπάνω δηλώσεις που γι' αυτούς αποτελούν τίτλους κυριότητας.

β) Υποθήκες πάνω στο κτήμα.

1. Οι πωλητές για να εξασφαλίσουν την είσπραξη του τιμήματος, πήραν το δικαίωμα να γράψουν για λογαριασμό τους α' υποθήκη πάνω στο κτήμα. Αυτή η υποθήκη θα αρθεί πολύ αργά. Το 1942, όπως θα δούμε παρακάτω.

2. Όταν υπογράφηκε το συμβόλαιο, το κτήμα ήταν υποθηκευμένο με μια υποθήκη στο Δημοσθένη Χατζηλαζάρου για 111.800 δρχ. και με μια άλλη στην Εθνική Τράπεζα για 90.152 δρχ. Το ποσό αυτό των 201.952δρχ. κατά την υπογραφή του συμβολαίου ανάλαβαν να πληρώσουν οι αγοραστές αφαιρώντας το από το τίμημα.

Για την εξόφληση του χρέους των 90.152 δρχ. προς την Εθνική Τράπεζα δεν γίνεται λόγος πουθενά. Έχουμε ένα έγγραφο (14.269/24-1-30) συναίνεσης προς εξάλειψη υποθήκης. Το πιθανότερο είναι το έγγραφο αυτό να σχετίζεται με την εξόφληση αυτού του χρέους προς την Εθνική Τράπεζα.

Και του Χατζηλαζάρου το χρέος πληρώθηκε καθυστερημένα. Στο πρακτικό 41/2-11-30 Γεν. Συνέλευσης ο ταμίας Αδάμ Μαυρόπουλος προτείνει να πληρωθεί το χρέος αυτό, για ν' απαλλαγεί το κτήμα από την υποθήκη του. Γίνονται προσπάθειες για να μην πληρωθούν οι τόκοι, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Έτσι (πρ. 4/28-2-31 Δ. Συμβ.) μεταβαίνουν στη Θεσ/νίκη πρόεδρος και ταμίας μαζί και του καταβάλλουν όπως βεβαιώνεται στο πρακτικό, απόδειξη δεν υπάρχει, 141.479,30 δρχ. (κεφ. 111.800 δρχ.).

γ) Βάρος και δουλειά πάνω στο κτήμα.

Σύμφωνα με το συμβόλαιο το κτήμα είναι ελεύθερο «παντός βάρους και δουλειάς», πλην των παραπάνω δυο υποθηκών και του δικαιώματος των κολίγων να βοσκούν τα ζώα τους στο κτήμα και να συλλέγουν τα υπολείμματα της υλοτομίας δηλ. τα σάκνα.

Το δάσος ήταν νοικιασμένο προς υλοτομία στους Χρ. Ανδρεάδη και Γεώργιο Μπέκιο, αλλά οι πωλητές παραχωρούσαν την είσπραξη των ενοικίων στους αγοραστές. Πάντως ο Μπέκιος δεν υπήρξε συνεπής στις οφειλές του. Οι εκκρεμότητες στους λογαριασμούς του συνεχίστηκαν μέχρι το 1933.

δ) Τα σύνορα του κτήματος.

Τα σύνορα που περιγράφονται στο συμβόλαιο είναι τα σύνορα του κτήματος του προσυμφώνου, δηλ. των 10.136 στρ. κι όχι των 6.820 στρ. που πουλήθηκαν. Συνέπεια οι πολλές προστριβές και διεκδικήσεις και τα δικαστήρια.

ε) Διεκδικήσεις και δικαιώματα πάνω στο κτήμα.

ΧΑΡΑΞΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΑΦΙΩΝ

Α' Χάραξη του χωριού και κλήρωση των οικοπέδων

Μετά την υπογραφή του προσυμφώνου άρχισαν να συρρέουν στο κτήμα οι υποψήφιοι αγοραστές του, με πρώτους τους Σεϊταριδαίους και την παρέα τους στις 20 Σεπτ. 1927, όπως σημειώνει ο Σπύρος Αλχαζίδης στην ομιλία του κατά τον εορτασμό των 50 χρόνων ίδρυσης του χωριού μας. Και προτού να υπογραφεί το συμβόλαιο, έχουν συγκεντρωθεί στο κτήμα 22 οικογένειες όπως μας βεβαιώνει ο Ηλίας Χατζηιωαννίδης στο γνωστό βιβλίο του (έκδοση 1978, σελ. 156) και έμεναν εκεί στοιβαγμένοι στις Αποθήκες και στις καλύβες των Βλάχων(4) βοσκών στα Καλύβια.

Όταν υπογράφηκε το συμβόλαιο κι αμέσως μετά, οι οικογένειες κληρούχων που ήρθαν στο κτήμα θα πρέπει να ήταν αρκετές. Στην α' Γενική Συνέλευση της 1ης Απριλίου 1928, που θα την δούμε στα παρακάτω, είχαμε τη συμμετοχή 49 μελών-κληρούχων.

Ο Συνεταιρισμός με το προσωρινό του Διοικητικό Συμβούλιο στις αρχές του 1928 αντιμετώπισε τα πολλά και δύσκολα, όπως ήταν φυσικό, προβλήματα της νέας εγκατάστασης κι έριξε τα θεμέλια του νέου χωριού, του οποίου χάραξε τα οικόπεδα κι έκανε τη διανομή τους. Έπρεπε να βιαστούν, για να στεγάσουν τις οικογένειές τους, προτού ν' αρχίσουν τις αγροτικές δουλειές. Κι ενέργησαν αστραπιαία, μπορούμε να πούμε, για να γίνει η κλήρωση των οικοπέδων στις 23 Φεβρ. 1928.

Συγκεντρώθηκαν στο ψηλότερο μέρος της περιοχής, κοίταξαν καλά την περιοχή, ζύγισαν τα υπέρ και τα κατά και επέλεξαν την Αγρομηλιά (5), επειδή η Περιοχή της ήταν σχεδόν γυμνή, χωρίς δάση και πολλούς θάμνους και υπήρχε εκεί νερό πηγαίο κι αρκετό.

Αλλά ενώ χαρασσόταν το χωριό, πολλοί άρχισαν να μιλούν για λάθος επιλογή, διότι η περιοχή είναι βορεινή και προπαντός δεν έχει ωραία θέα. Ξανά συγκεντρώθηκαν στο ίδιο μέρος κι έγινε επιλογή της τοποθεσίας, όπου τώρα το χωριό μας, με πολύ ωραία θέα προς τα βουνά και τη θάλασσα, με νοτιοανατολικό

προσανατολισμό, χωρίς όμως πηγαίο νερό. Ο τοπογράφος έναντι μικρής αμοιβής χάραξε και σ' αυτή την τοποθεσία χωριό, το χωριό μας.

Τη χάραξη των οικοπέδων ακολούθησε η κλήρωσή τους. Ευτυχώς υπάρχει στο αρχείο του Συν/σμού μας το πρακτικό κλήρωσης των οικοπέδων του χωριού μας. Έχουμε σ' αυτό τη συνεδρίαση του Δ. Συμβουλίου στις 23 Φεβρ. 1928, στην οποία συμμετείχαν σύμφωνα με απόφαση Γεν. Συνέλευσης και πέντε τμηματάρχες των ομάδων. Προκειμένου να γίνει η κλήρωση των οικοπέδων, σχηματίστηκαν ομάδες κληρούχων που επιθυμούσαν να έχουν γειτονικά οικόπεδα. Έτσι σχηματίστηκαν πέντε ομάδες μ' επικεφαλής τον τμηματάρχη. Στο Γραφείο υπήρχε σχεδιάγραμμα του χωριού με συνεχή αρίθμηση των οικοπέδων με τον αριθμό 1 στο οικόπεδο του Χρήστου Αναστ. Αδαμίδη. Έγιναν πέντε λαχνοί, επειδή ήταν πέντε οι ομάδες, που ο καθένας είχε ένα αριθμό από το 1 ως το 5 κι έγινε η κλήρωση όπως παρακάτω(Δες παράρτημα, κείμενο β' σελ. 83):

Ο Παν. Μαυροειδής: είχε κλήρους 7, έλαχε αρ.1, κληρώθηκε οικόπεδα 1-7

Ο Χαρ. Μαυρόπουλος: είχε κλήρους 19, έλαχε αρ.2, κληρώθηκε οικόπεδα 8-26

Ο Αν. Παπαδόπουλος: είχε κλήρους 10, έλαχε αρ.3, κληρώθηκε οικόπεδα 27-36

Ο Παν. Σεϊταρίδης: είχε κλήρους 33, έλαχε αρ.4, κληρώθηκε οικόπεδα 37-69

Ο Πέτρος Βασιλειάδης (6):είχε κλήρους 31, έλαχε αρ.5, κληρώθηκε οικόπεδα 70-100

Μετά την κλήρωση κάθε ομάδα χωριστά μ' ευθύνη του τμηματάρχη έκανε την κλήρωση των οικοπέδων της ομάδας στους κληρούχους της. Π.χ. ο Αναστ. Παπαδόπουλος που κληρώθηκε τα οικόπεδα με τους αριθμούς 27-36, έκανε δέκα λαχνούς μ' ένα από τους αριθμούς 27-36 και καθένας από τους δέκα της ομάδας τράβηξε ένα λαχνό με τον αριθμό του οικοπέδου που του έτυχε. Συμφωνήθηκε ότι όποιος έχει δυο κλήρους θα πάρει δυο συνεχόμενα οικόπεδα με μια κλήρωση: Δεύτερο οικόπεδο του θα είναι εκείνο που θα έχει αριθμό τον επόμενο αριθμό της κλήρωσης(7).

Κάθε τμηματάρχης μετά την κλήρωση παράδωσε στο Δ. Συμβούλιο κατάλογο με τα ονόματα των κληρούχων της ομάδας του και με τους αριθμούς των οικοπέδων τους.

Έτσι χαράχτηκε το χωριό μας και έτσι δόθηκαν τα οικόπεδά του στους κληρούχους του. Οι κληρούχοι με ζήλο και βιασύνη έκτισαν πάνω στα χέρσα οικόπεδα τα πρόχειρα σπίτια τους που σαν μανιτάρια ξεφύτρωναν μέσα στη χέρση περιοχή. Έτσι θεμελιώθηκε και δημιουργήθηκε τ' οφίτικο χωριό, το χωριό μας.

Τότε ίσως οι πατεράδες μας θεώρησαν πολυτέλεια την έγκριση του σχεδίου του συνοικισμού μας. Αυτή η έγκριση θα γίνει πολύ αργότερα, τη δεκαετία του 70, οπότε κι έγινε μια μικρή επέκταση του σχεδίου.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ

Του Πολυχρόνη Πολυχρονίδη

Επειδή η απόσταση με το σχολείο του Κάτω Αγίου Ιωάννη στο οποίο φοιτούσαν οι μαθητές του νέου χωριού Όφισ, ήταν μεγάλη και ταλαιπωρούνταν πολύ και ειδικά τον χειμώνα, οι μικροί προ πάντων μαθητές, έγιναν ενέργειες και επιτεύχθηκε η απόσταση και η ίδρυση μονοταξίου σχολείου, εντός του χωριού.

Μετά την ίδρυση του μονοταξίου σχολείου εντός του χωριού Όφισ(Νέα Τραπεζούντα), δημιουργήθηκε ζήτημα στέγασης του σχολείου, διότι δεν υπήρχε τίποτα κατάλληλο.

Τότε ο αναμορφωτικός σύλλογος «ΚΥΨΕΛΗ» παρεχώρησε το γραφείο του, το οποίο αφού επεκτάθηκε χρησιμοποιήθηκε σαν

διδασκτήριο, από το 1933 έως τις 21 Νοεμβρίου 1950. Το μονοτάξιο προήχθη σε διθέσιο το 1939.

Η μεγάλη επιθυμία και ο διακαής πόθος των κατοίκων του χωριού ήταν η ανέγερση συγχρόνου και υγιεινού διδασκτηρίου και προς επιτυχία αυτού του σκοπού έτειναν όλες οι προσπάθειες σχολικών εφόρων και των κατοίκων γενικά.

Κάθε οικονομία είχε ως σκοπό την ανέγερση, πρώτα του σχολείου και μετά της εκκλησίας.

Έτσι το σχολικό ταμείο, έφθασε πριν το 1940, στο σεβαστό ποσό των 390.000 δρχ μαζί με εμβάσματα από την Ρουμανία των Χατζαντωναίων, προοριζόμενων και για την ανέγερση της εκκλησίας.

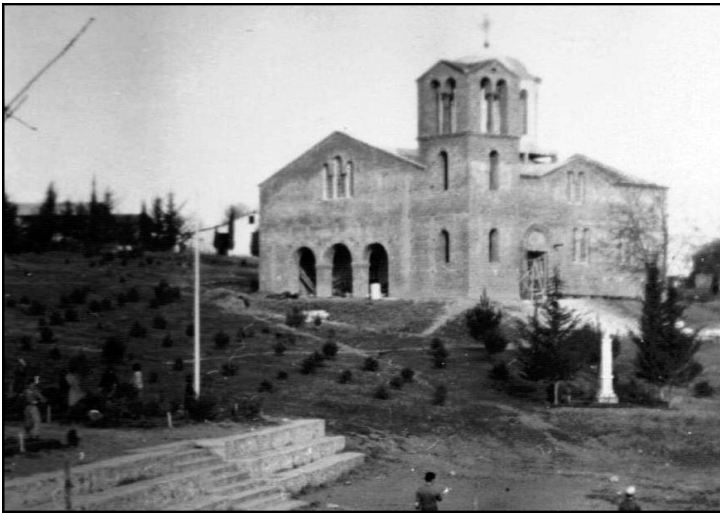
Και η τότε σχολική εφορεία Ιορδάνης Β. Σεϊταρίδης, Σπύρος Α. Αλχαζίδης και Γεώργιος Αθανασιάδης δάσκαλος, ενήργησε για την ανέγερση και αποπεράτωση του διδακτηρίου (1939-1940). Αλλά λόγω του πολέμου τότε και της μετέπειτα κατοχής, ματαιώθηκε κάθε ενέργεια, οι φροντίδες απόησαν και τελικά όλες οι καταθέσεις του σχολικού ταμείου σε ΕΤΕ και ΤΤ αχρηστεύθηκαν.

Μετά το σάλο του πολέμου και την αποκατάσταση της χώρας το σχολικό ταμείο έχει μόνο 200 κυβικά μέτρα πέτρα και λίγα κυβικά μέτρα αμμοχάλικο, τα οποία προπολεμικά, μεταφέρθηκαν από τους κατοίκους. Μετρητά δεν υπήρχαν ούτε και τίποτε άλλο που να καλύπτει έστω και μικρές ανάγκες της ανέγερσης. Πάνω απ' όλα όμως βρίσκεται η ακλόνητη θέληση και η σθεναρή απόφαση όλων των κατοίκων να ανεγείρουν διδακτήριο.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

Πολυχρόνη Δ. Πολυχρονίδη

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ "ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ" 1929

Πρωταρχική ανάγκη και ιερόν καθήκον όλων ήτο η ανέγερσις, μίας έστω, προσωρινής Εκκλησίας εις το νεοϊδρυόμενον χωρίον. Διότι η υπάρχουσα εκκλησία εις τον Άγιον Ιωάννην - Γηγενών, εις δεκάλεπτον και πλέον της ώρας απόστασιν, δεν ήτο δυνατόν να ανταποκριθή εις όλας τας θρησκευτικάς ανάγκας και τελετάς, των διαρκώς αυξανόμενων οικογενειών.

Έτσι ετέθη ζήτημα ανεγέρσεως Εκκλησίας και ονομασίας της νεοϊδρυθησομένης Εκκλησίας. Συνκεντρώθησαν οι δημογέροντες και κατόπιν συζητήσεως, κατέληξαν εις την ομόφωνον γνώμην, όπως η Εκκλησία ονομάσθη: "ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ", διότι η ημέρα την πανηγύρεώς της συμπίπτει εις κατάλληλον εποχήν και ως εκ τούτου θα είναι

δυνατή η προσέλευσις πολλών προσκυνητών και το χωρίον θα παρουσιάσῃ μίαν πραγματικὴν εορτάσιμον ημέραν, μίαν όντως ημέραν ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ και αγαλλιάσεως. Η γνώμη αυτή ήτο του αειμνήστου Παναγιώτου Χαραλ. Σεϊταρίδη, εκ Κρηνίτα.

Η απόφασις ελήφθη. Όλοι εις το έργον. Προσωπική εργασία και δωρεές. Το πρωί της άλλης ημέρας όλοι με σαπιά και φυτιάρια εις το εκκλησιαστικόν οικόπεδον κι έγινε η ισοπέδωσις.

Καθένας προσφέρει την υπηρεσίαν που δυνάται. Οι τεχνίται με τα κατάλληλα εργαλεία εις το χέρι και η δουλειά προχωρεί.

Λίγα τσιμέντα-χαλίκια-ξυλεία-λαμαρίνα-καρφιά κ.λ.π. και όλα κατ'ευχήν εις το έργον του ΚΥΡΙΟΥ. Χρήματα όμως δεν υπάρχουν.

Ας είναι καλά ο αείμνηστος "ΤΖΕΛΑΚΟΣ" (Κωνσταντίνος Π. Αδαμίδης) εκ Ζουρέλ, θεός συγχωρέση την ψυχήν του, επωμίζεται υπευθύνως την προμήθειαν ξυλείας και λαμαρίνας και εν καιρώ ευθέτω, προβαίνει εις την αποπληρωμήν του χρέους.

Τα πάντα προχωρούν αισίως. Όλοι προσφέρουν κάτι. Προσωρινά μεν αλλ' αρκετά πλούσια δια την εποχήν και τας ανάγκας της.

Οι αείμνηστοι Σταύρος Αραβίδης, εκ Κουριτσ, Χαρίτων Α. Κοκκινίδης και Ιωάννης Δ. Πολυχρονίδης εκ Κρηνίτα, με το σκεπάρνι και το πριόνι εις το χέρι, πάντα πρώτοι εις τα της Εκκλησίας.

Τα πάντα έτοιμα. Εστήθη και η καμπάνα βάρους 50 οκάδων, δώρο των αδελφών, αιμνήστων Κωνσταντίνου και Ηλία Π. Γεωργίου Βασιλειάδη εκ Γίγα.

Με το χαρμόσυνο καμπανοχτύπημα του εσπερινού όλοι άφηναν την εργασίαν του “ξεπατώματος” (εκχέρσωμα) και κατευθείαν εις την εκκλησίαν, τα εργαλεία έξω εις την αυλήν. Το πρωί τακτικός εκκλησιασμός όλων, κατά τας Κυριακάς και εορτάς.

Στους γάμους(χαρές) βαπτίσις συμπόσις και πανηγύρις πραγματική χαρά όλων στο χωριό. Στις κηδείες λύπη εις όλους.

Επί 25ετίαν ολόκληρον εις την μικράν (6Χ12) εκκλησίαν έγιναν όλαι αι θρησκευτικά εκδηλώσεις των κατοίκων με αγάπην και ομόνοιαν.

